

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

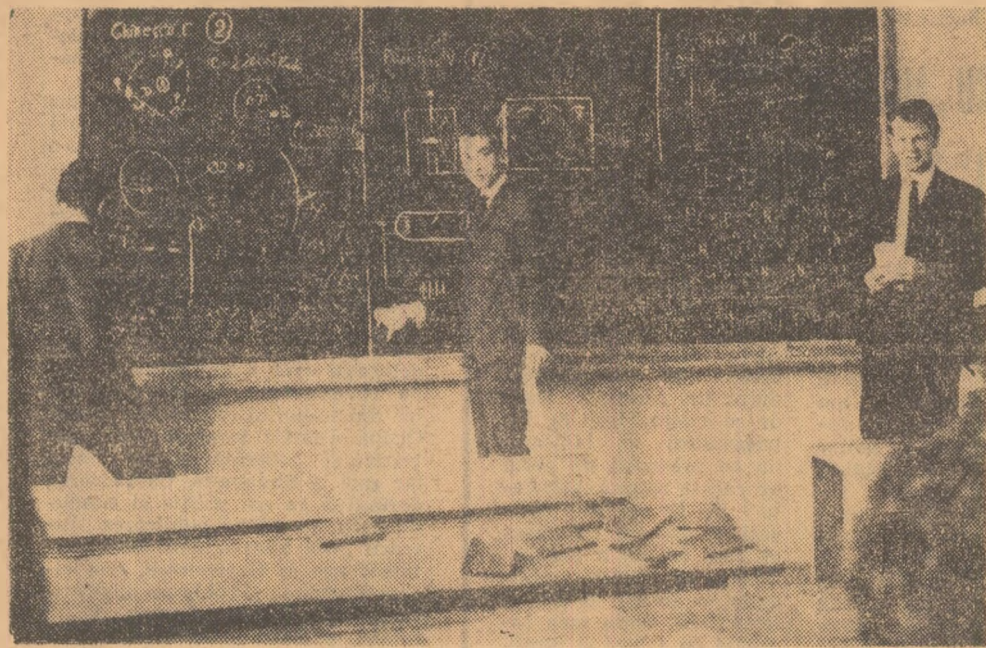
Anul XXXVI Nr. 7229

Duminică 22 ianuarie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

PAGINA A III-A

DE CE
HRĂNIȚI
GURA
LACOMĂ A
REBUTULUI?

Viitorii
construcții
de automobile
românești

Trei dintre viitorii
construcții de
tractoare și auto-
mobile românești
la confruntarea
din actuala sesi-
une de examene
de la Institutul
politehnic din
Brașov

Foto: Gh. Vințilă

ESTE LABORATORUL UZINAL un factor de progres în știință și producție?

Convorbire
cu dr. ing.
Tănase
VOLINTIRU,
director general
al uzinei
de anvelope
„Danubiana”

În această etapă a dezvoltării industriei noastre naționale, laboratoarele uzinale le revin sarcini importante în promovarea progresului tehnico-științific pe terenul producției. Paralel cu activitatea lor tehnologică — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — laboratoarele uzinale trebuie să desfășoare o susținută activitate de cercetare științifică cu caracter aplicativ, în funcție de specificul producției uzinelor pe lângă care funcționează, de sarcinile actuale și de perspectivă ale ramurii industriale respective.

În legătură cu aceste sarcini am avut o convorbire cu tov. dr. ing. TĂNASE VOLINTIRU, director general al uzinei de anvelope „Danubiana”.

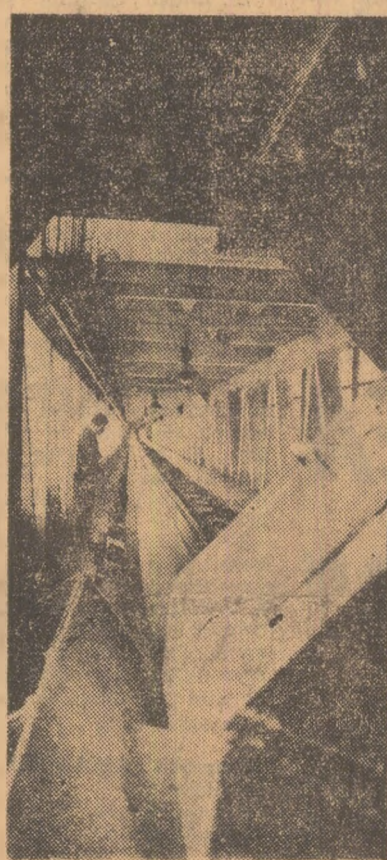
— Ce ne puteți spune despre laboratorul de pe lângă uzina pe care o conduceți?

— Ar fi oare exagerat să se spună că „turnul de fildeș”, izolarea de preocupările stringente ale vieții s-a manifestat ca fenomen exclusiv și specific nu numai în domeniul artei ci, uneori, și pe terenul activității științifice? În trecut nu au fost rare cazurile când omul de știință își consuma pașunile pentru cunoaștere în perimetrul îngust al laboratorului său, ori al mesei sale de studiu, alegându-și singur temele de cercetare, procurându-și adeseori prin forțe proprii materialele și substanțele necesare, manifestându-se ca un căutător insingurat. Timpurile moderne au condus la o tot mai profundă ancorare a lui în ansamblul vieții sociale. Corespunzător, astăzi în lume laboratoarele științifice ale unităților de cercetare sau ale cadrelor de învățământ superior se află într-o permanentă legătură cu colectivele de producție, unele laboratoare fiind create chiar de către marile întreprinderi, ca auxiliare indispensabile ale producției moderne, adeseori avându-și sediul chiar în incinta fabricii și uzinelor.

Este cunoscută importanța deosebită acordată în prezent în țara noastră laboratoarelor uzinale, ca avansatori și promotori ale progresului tehnico-științific, de care depinde într-o mare măsură soluționarea unui șir de probleme din cele mai importante ale perfecționării producției, ridicării ei la nivelul standardelor actuale. Practic, relația este directă: Azi calitatea înaltă presupune un aport masiv al cercetării științifice și, în această privință, rolul

Convorbire realizată de
Tov. dr. ing. CAZACU

(Continuare în pag. a V-a)

Combinatul chimic Craiova. Una
din benzile transportoare ale
noii fabrici de uree din cadrul
combinatului

Foto: R. Costin

„V-ați pregătit pentru PROFESIUNEA DE PĂRINTE?”

Dacă nu, iată, puteți
mutila sufletul unui copil

Nu de mult, în clinica de psihiatrie infantilă a spitalului nostru a fost adus, pentru internare, copilul Negoescu Ionel, de 15 ani, elev în anul I al Școlii profesionale de ucenici de pe lângă uzinele „Timpuri noi” din București. Minorul a fost internat pentru unele tulburări de comportament. S-a hotărât efectuarea unei anchete sociale pentru a se cunoaște mediul în care a trăit. Aceasta anchetă era cu atât mai necesară, cu cât din observațiile făcute de noi în spital, copilul avea un fond bun (ordonat, cu spirit de răspundere dezvoltat, harnic, energic, servil).

Rezultatele cercetărilor minuțioase făcute de către personalul de specialitate și clinicii noastre pe te-

ren — acasă, la școală s.a.m.d. — au elucidat, pe de-a-ntregul, problema: copilul era victima unor puternice conflicte familiale, a lipsei totale de afecțiune părintească, a unor repetate maltratări și traume psihice, care l-au adus, în cele din urmă, în starea în care se afla la internare.

Ionel Negoescu provine dintr-o familie care s-a destrămat când el avea doar 6 luni. Nu și-a cunoscut tatăl. Mama, salariată la întreprinderea „Flacăra Roșie”, s-a recăsătorit, fără a chibzui prea mult, când copilul avea 4 ani. Noul ei soț, Nicolae Negoescu, salariat la aceeași întreprindere, l-a înfiat pe Ionel, dar n-a înțeles că prin această își asumă o mare răs-

pundere. După recăsătorirea mamei, copilul a fost înstrăinat de familie, aruncat de colo-colo ca o minge de fotbal: când la o casă de copii, când la o matusă în provincie, când cine mai știe unde. În cele din urmă a fost dat la școala profesională și adus în București, lângă tatăl adoptiv. Mama, sub

ECOURI

influența nefastă a celui de-al doilea soț, a avut mereu grijă să-l ascundă pe copil de tatăl lui firesc și, în același timp, să-l ascundă copilului adevărul în legătură cu viața lui. L-am căutat pe tatăl copilului și, într-una din zile, în cabinetul medical al spitalului, după 15 ani, i-am pus față în față.

Acesta era medicamentul cel mai bun pentru Ionel. După cunoștința făcută cu tatăl, copilul s-a liniștit într-adevăr. Dar,

când a auzit că-l facem ieșirea din spital, a început să se agite.

Am recomandat scoaterea copilului din mediul familial puternic traumatizant, care l-a îmbolnăvit și primirea lui în internatul școlii, ca singură soluție pentru a-l salva psihic. M-am dus personal la școala unde învăța elevul, am discutat cu directorul, tov. ing. Virgil Călin, i-am explicat amănunțit întreaga situație, solicitând primirea copilului în internat, dar mi s-a răspuns, scurt, că „nu există posibilități”. Am informat autoritatea tutelară de pe lângă Șeful popular al raionului Tudor Vladimirescu, care a solicitat și ea, în scris, același lucru. Pe de altă parte, am cerut sprijinul Direcției personal și învățământ din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, de care depinde școala. Și acolo ne-am lovit de același zid de graniță al ingușității, al lipsei totale de înțelegere.

Am urmărit apoi evoluția stării copilului după întoarcerea acasă, în mediul unde i se mutilase sufletul. Drama lui Ionel s-a accentuat, tulburările psihice au revenit, în mare măsură s-a continuat să fie neliniștit, uneori apatic, să lipsească nemotivat de la școală, să fugă de acasă.

Copilul și-a căutat și după aceea, cu perseverență, tatăl. De data aceasta l-a găsit și l-a cerut să-l ia la el. Ștefan Bărbulescu, turnător la uzinele „Timpuri noi” din București, pe care, după cum afirmă el, „ale tineretii valuri” l-au ținut departe de copilul său, în sfârșit a luat copilul acasă. Autoritatea tutelară a cerut tribunalului desființarea minorului și încredințarea lui tatălui firesc. Copilul pare mulțumit. A scăpat de lanțurile sinucide. Anul acesta nu are la școală nici o absență. De bună seamă, rănile sufletului nu i s-au vindecat complet, dar s-au făcut pași mari înspre bine.

Din păcate, tatăl nu are deocamdată condiții pentru creșterea copilului. De aceea, ar fi de dorit internarea lui în căminul școlii. Poate totuși, până la urmă, crusta groasă a birocrației celor ce se opun se va sparge.

Dr. Costinel ELMANO

(Continuare în pag. a II-a)

PREOCUPĂRI ACTUALE ÎN SOCIOLOGIE

Interviu cu dr. Constantin IONESCU
directorul Centrului de cercetări socio-
logice al Academiei

Transformările adânci petrecute în viața țării — dezvoltarea rapidă a industriei și schimbările calitative din structura economiei, din poziția și componența claselor sociale, din orientarea de stat, sau în domeniul culturii se reflectă în vaste prăcateri sociale care oferă un larg câmp de activitate cercetării sociologice. Rezultatele acestor cercetări devin un factor tot mai important pentru buna cunoaștere și soluționare a unor importante probleme practice ale dezvoltării construcției socialiste în țara noastră.

Tocmai pentru a răspunde acestei necesități a fost creat, în a doua jumătate a anului trecut, Centrul de cercetări sociologice al Academiei. În dorința de a informa cititorii asupra preocupărilor actuale ale acestui nou nucleu al activității științifice, am adresat câteva întrebări tovarășului dr. CONSTANTIN IONESCU, directorul centrului.

— Vă rugăm să vă rețineriți, mai întâi, la stadiul în care se află, în momentul de față, activitatea de cercetare sociologică.

— Este cunoscut că nevoile construcției socialiste au generat, de-a lungul ultimilor două decenii, o multiplicare activitate de cercetări. Nu întotdeauna au fost folosite însă metodele de investigație cele mai eficiente; nu s-au întreprins studii prin care materialul obținut să fie interpretat din punctul de vedere al sociologiei, să fie clasificat, generalizat științific și metodologic. Atitudinile caracterizate prin îngustime de vedere în domeniul științelor sociale — criticate de conducerea de partid după Congresul al IX-lea — au dus la neglijarea și subaprecierea cercetărilor sociologice; s-a ajuns chiar până la contestarea rolului sociologiei ca știință și negarea importanței sale în societatea socialistă. În aceste condiții, chiar și investigațiile întreprinse au avut o eficiență minoră.

Se știe că sociologia cunoaște astăzi pe plan mondial un puternic avânt. În țările cele mai înaintate din punct de vedere economic și cultural al lumii există o solidă bază de cercetare sociologică și se întreprind, pe baza unor metode moderne, perfecționate, studii sistematice și aprofundate, care furnizează date pline de interes. Semnificativ este progresul spectaculos pe care îl înregistrează anchetele de opinie — începând de la cele pe teme economice și terminând cu cele culturale — în care obiectivele de psihologie socială și economică se împletesc cu cele sociologice. Este caracteristic, de asemenea, faptul că, în ultimii ani, au luat o mare dezvoltare institutele de cercetări sociologice, institutele specializate de sondare și de cercetare a opiniei publice, centrele de experimentare etc.

Iată de ce măsurile luate în ultimul timp privind intensificarea activității sociologice în țara noastră — având ca for dirigitor Comitetul Național de Sociologie — răspund unei acute necesități, umplu un gol a cărui persistență s-ar fi manifestat ca un serios impediment pentru dezvoltarea întregului ansamblu al științelor sociale. Aceste măsuri sînt menite să asigure continuarea și ridicarea pe o treaptă mai înaltă a tradițiilor înaintate ale cercetării sociologice efectuate în țara noastră în trecut, când școala sociologică de la București și-a câștigat o bine meritată reputație pe plan mondial.

În cadrul acestor măsuri a fost creat și Centrul de cercetări sociologice. În răstimpul scurt de la înființarea sa au fost stabilite obiectivele activității lui viitoare, a fost elaborat planul de cercetare pe anul 1967, programul de muncă, precum și planul de cercetare în perspectivă pe perioada 1970—1980. Centrul de cercetări sociologice a participat, totodată, la unele manifestări de peste hotare cu comunicări privind aspecte ale sociologiei urbane și serviciilor sociale (la Congresul internațional de sociologie de la Evian) și probleme ale timpului liber, ale sociologiei rurale (la primul congres de sociologie din R.S. Cehoslovacă). Centrul a început să-și creeze legături cu alte instituții similare din străinătate — de pildă cu Institutul național de studii demografice al Franței etc.

Convorbire realizată de
Gheorghe ZAMFIR

(Continuare în pag. a II-a)

CETĂȚEANUL, în dubla lui calitate...

Petre DRAGU

Începând cu vîrsta fragedă a primului ajutor dat părinților, cînd se duce — cu cite emoții și cu cită mîndrie! — pînă la chioscul din colț să cumpere o piine pentru mama, citadinul învîto „meserie” pe care, prin forța lucrurilor, o va practica lociță vieții: meseria de cumpărător. O meserie fără pauze duminicale, fără concediu și fără „vîrsta de pensionare”, lăcînd parte din viața de

tății din țara noastră musculară, dar, mai cu seamă, din aceea a nervilor. Cantități înfire, desigur, dacă le luăm în pînsă, dar nu lipsite de importanță dacă ne gândim că „meseria de cumpărător” o facem și de zi și toată viața.

Foiletonistica din diversele publicații, spectacolele de estradă, variațiile televizivului ne aduc din cînd în cînd în fața crîmpiei din „colindarea torilor”, propunînd hrîului nostru o serie de tipuri și de situații caracteristice, care lînd să evidențieze că ar exista un conflict permanent între vînzător și cumpărător. De o parte și de cealaltă a leghelii ar stă

pare-se — și tot în fața două personaje care parcă n-au alt scop decît să-și facă, reciproc, viața grea; să-și consume, reciproc, timpul și nervii.

Aceste aspecte ale vieții noastre cîndiene, în

(Continuare în pag. a V-a)

COMUNICAT

La invitația președintelui Habib Burghiba, președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, împreună

cu soția, va face o vizită oficială de prietenie în Republica Tunisiană, între 2 și 7 februarie a.c.

O idee ce câștigă teren — CREAREA DE ZONE DENUCLEARIZATE

În pag. a VI-a

Corespondență
din Paris

AVANSCEA
ELECTORALĂ

COMENTARIU

EȘCURI ALE
AGRESORILOR
ÎN DELTA
MEKONGULUI

Articol scris pentru „Știința”
de dr. Keijo KORHONEN,
publicist finlandez

Încă din primii ani ai acestui deceniu, necesitatea dezarmării generale și totale a fost formal recunoscută de mai toate guvernele. Din păcate, înfăptuirea acestui obiectiv comun continuă să fie o chestiune a unui viitor îndepărtat și incert. Totuși de acea negociere de dezarmare, fără a pierde din vedere țelul final, s-au axat în ultimii ani deosebit asupra unor măsuri parțiale sau, cum li s-a spus, „colaterale”, a căror însemnătate constă în aceea că înfăptuirea lor este menită să ducă la scăderea încredinței și să netezească drumul spre dezarmarea generală. În sfera acestor „măsuri colaterale” se înscrie, ca una dintre cele mai importante, crearea de zone denuclearizate în anumite regiuni geografice.

Ce reprezintă o asemenea măsură? Într-o astfel de zonă, folosirea, experimentarea, producerea și stocarea sau, în sfârșit, acceptarea de armament sînt interzise printr-un tratat internațional general recunoscut. Ce însemnătate ar avea această pentru securitatea țărilor participante și pentru securitatea generală?

Fiecare zonă ar limita răspîndirea geografică a armelor nucleare. Riscul războiului prin accident ar scădea. Numărul contingentelor militare dispunînd de focosă nucleare ar descrește. Deoarece, în caz de război, instalațiile nucleare ar fi ținta de prim ordin a atacurilor nucleare, zona ar reduce probabilitatea atacurilor nucleare preventive și astfel ar micșora riscul teribil al distrugerii în acea regiune. În acest fel, zona ca atare ar fi un fel de garanție contra folosirii armelor nucleare. Mai multe țări mici sau neutre sînt interesate în zonele denuclearizate pur și simplu pentru că vor să împiedice dinainte distrugerea regiunilor lor în cazul ur a război general.

* Autorul, doctor în filozofie, a fost membru al delegației finlandeze la sesiunile din 1963, 1965, 1966 ale Adunării Generale a O.N.U. Publicist și autor de lucrări științifice, printre care cartea intitulată „Zonele denuclearizate în politica mondială” (1966).

(Continuare în pag. a VI-a)

ÎN PAGINA A II-A

FUMAȚI? Vă privește,

DAR NU NE OTRĂVIȚI PE NOI!

FAPTUL DIVERS

„Cintec pentru început“

Cenacul literar „Alexandru Sobha“ din Arad a împlinit 20 de ani de viață. Cu această ocazie, Casa regională a creației populare-Bancă a editat un volum intitulat sugestiv „Cintec pentru început“ care cuprinde peste 40 lucrări literare (versuri și proză), creație a membrilor cenacului. Evenimentul constituie o rețineră a unor vechi tradiții literare și editoriale locale. Dorim ca un „Cintec pentru început“ să dobândească răsunet.

Prețul răspunderii

Conducerea G.A.S. din comuna Nichisoara, raionul Lugoj, a angajat ca șef de depozit pe Elisei Dalea, om cu trecut „greu“ (în ultimii 16 ani a fost condamnat de 6 ori pentru delapidare). Aici se cunoșteau aceste antecedente. Dar au fost ignorate. Nu s-a ținut seama de recomandările existente în această privință. Drept „multumire“, șeful de depozit a dispunut să suma de 31.000 lei. (Nu va reuși să lădă multă vreme de pe deasupra). Suma delapidată a fost imputată directorului gospodăriei, inginerului șef, contabilului șef și șefului secției cadru. Usurina cu care i-au angajat atîtia greu acum.

În soldul cetățenilor

Anul trecut au fost pierdute de către posesorii lor, în toată țara, 5.564 librerie G.E.C. Valoarea individuală a acestor librerie este de la 200 lei în sus. În astfel de cazuri anunțuri de urgență G.E.C.-ul, să se poată lua, din vreme, măsurile necesare. Este în interesul dv. 5.564 librerie pierdute. După cum se vede, la capitolul pierderi cetățenii n-au făcut... economii.

Excursii mănoase

Vecinii imobilului din Sos. Giurgiuului nr. 119 (București) știu că familia Nicolae și Liubov Chita, care locuiește la această adresă, pleacă frecvent în străinătate. În excursii. Nu știu însă cu ce se ocupau în aceste voiajuri. „Acestu raport ilegal, Scoarta mandestin din țară măfuri pe care le vîndea peste graniță. De acolo aduceau piese de mobil, tranzistori etc. pe care le comercializau. (În ultima excursie au adus în țară 1.500 tranzistori). Le-au fost confiscate măfuri în valoare de 10.000 lei. „Excursionisții“, oboști, fac în prezent popos la tribunal.

Semnale nerecepționate

De mai multă vreme cumprătorii semnale critice în magazine nu se găsesc de vânzare antene pentru televiziune. Ministerul Comerțului Interior însă nu le recepționează. Normal, lipsesc antenele.

Ce fel de părinte?

Alexandru Ionescu, salariat la I.R.I.L. Focșani, și-a părsit familia, pentru o altă femeie. Trei copii (trei fete) au rămas în grija mamei. Una dintre ele, Ionela, l-a înținat de cîteva ori pe stradă și i-a cerut să vină acasă. Supărat, tatăl-dezertor a bătut-o în mod sălbatic. Fata a trebuit să fie internată la spital. Într-un timp situația ei s-a agravat. Va fi transportată la un spital din Capitală. Tovarășii lui de muncă au înfierat aceste fapte barbare.

Cu ce curaj privește acest tată în ochii oamenilor? Cei care-l cunosc cu ce ochi îl privesc?

Rubrică redactată de Ștefan ZIDARIȚA și Ștefan DINICĂ cu sprijinul corespondenților „Științei“

E C O U R I

FUMAȚI? Vă privește, DAR NU NE OTRĂVIȚI PE NOI!

ÎN ȘCOALĂ, SĂ SE INTERZICĂ ȘI PROFESORILOR FUMATUL

Nu sînt fumători. În colectivul destul de numeros de profesori în mijlocul cărora lucrez sînt și fumători. Se știe că în școli fumatul este interzis. Dar... numai pentru elevi. Mă întreb: de ce nu și pentru profesori? Ce exemplu oferă un profesor care combate fumatul la elevi, trăgînd din țigară? Mi se pare cu totul absurd. Ce pretinzi să înțelegă elevii în această situație? M-am gîndit mult și, cunoscînd bine elevii, mi închipui ce înțelegerea are asupra lor fraza: „Nu fumați, băieți!“, scîndată de un profesor care scoate rotofoale de fum în timp ce vorbește. În felul acesta, nu numai că li se dă un exemplu prost, dar le stîrnim curiozitatea. În această situație încercarea de a-i feri de apucăturile rele nu constituie de fapt decît o provocare. Și apoi, procedînd așa, în ciuda oricărui principii pedago-

gice, cum ne mai pot crede copiii cînd le vorbim despre alte adevăruri ale vieții?

Pavel POPOVICI
profesor
Școala Generală de 8 ani nr. 1 Brad

PÎNĂ ȘI CABINETUL MEDICAL E ADESEA UN LOC DE INTOXICARE

Eu nu fumez, iar prin munca mea de asistent medical, trebuie să combat fumatul, atît de pe-

riculos în anumite afecțiuni. Dar nu despre aceasta aș dori să scriu, ci despre personalul sanitar și în special despre medicii care fumează în timpul consultațiilor. Întrii în unele cabinete și ai impresia că tai fumul cu cuițitul. Sînt bolnavi cu astm bronșic care nu suportă fumul, alții sînt bolnavi de plămîni, și fac chiar acces de tușe. Medicii încearcă politicos să-l liniștească, deschînd ferestra. Noi, personalul mediu sanitar, trebuie să respirăm de asemenea acest aer infectat. Spre deosebire de bolnavi, care pleacă — noi rămînem și-l inhalăm. Cînd sîntem dețasați de la un asemenea medic ne bucurăm.

Un alt aspect: chiar atunci cînd un medic este suferind de o afecțiune, a coronarelor —

el fumează, deși știe efectul nociv al nicotinei asupra vaselor coronare — dar fumează cu încăpăținare și afirmă chiar că nu se va lăsa de fum decât cînd va lăsa limbura din mînă. Ce exemplu pot da acești medici bolnavilor.

Și în munca sanitară cred că exemplul personal are un rol hotărîtor. De aceea invit pe aceștia ca pe lucrătorii sanitari să facă din cabinetul medical, din salonul bolnavului un loc de sănătate, iar nu de intoxicare cu nicotină.

Ene FLORIAN
asistent sanitar
București

LUPTA CU „MORILE DE VÎNT“?

La locul meu de muncă, alți fumători cit și mulți dintre nefumători, care nu-și dau seama de urmările nefaste ale fumatului asupra sănătății lor, m-au considerat cînd am propus să am susținut să nu se mai fumeze în birou, la sedințe etc. — „anormală“, (mi s-a recomandat recent să mă arăt unui psihiatru) sau, în cel mai bun caz, o „originală“, un fel de nou Don Quijote, care se luptă cu „morile de vînt“, fără alt rezultat decît o inutilă risipă de energie, într-o cauză dinainte pierdută.

Și totuși, continui să susțin cu tărie că e absurd și inuman să obligi pe cineva să respire o-trava fumului tău de tutun. De ce nu se interzice fumatul în public în

năzbîtile n-au fost mai strășnice ca ale micuțului „domn Goe“, pîrîntii nu s-au alarmat. Și ai considerat odorul isteț. Și anii au trecut. Acum feciorul are 17 ani. Nu s-a stabilit la o meserie, se plîmbă, se distrează și pîrîntii sînt nevoiți să-l ducă în spîlare. El culege fructul amar al îngăduinței. Flăcîțul a dezmințit visurile familiei lui Nicolae Ion.

Pîrîntii despre care am vorbit n-ai fi ajuns în asemenea situații dacă și-ar fi condus de la început copiii cu înțelegere și exigență, imbinînd grija și severitatea cu afecțiunea de care trebuie să se bucare orice copil.

Gheorghe ALEXANDRU
învîțător
comuna Vîrtopu,
raionul Băilești

măsura în care primejdiește sănătatea altora? Mă alătur din inimă celor care propun interzicerea, sub amendă, în localuri publice, la birouri, în magazine, în sedințe, în compartimentele de tren, în avion, în mașinile O.N.T. etc. a fumatului.

Elena KULINYAK
Editura „Meridiane“
București

CONDUCĂTORII DE INSTITUȚII TREBUIE SĂ INTERVINĂ

Personal, pot să mă consider un salariat norocos, pentru că în birou în care lucrez, desînt sînt 6 persoane, nu se fumează. Aerul pe care-l respirăm nu este otrăvit de produse rezultate din arderea tutunului. Dar de ce să considerăm faptul că lucrez într-un birou de nefumători drept un „noroc“. Oare de ce conducătorii de întreprinderi și instituții nu se preocupă de aerul pe care-l respiră salariații? De ce nu sînt obligați să asigure păstrarea cît mai curată a aerului.

Găsește că necesară obligărie ar trebui să fie elementară. Sotia mea lucrează de 4 luni și jumătate la Direcția Centrală de Statistică. Într-un local din Drumul Taberei, unde într-o sală se află peste 25 de salariați, din care aproape trei sferturi fumează. Sotia mea tusește cînd iese din mediul acesta viciat, pîr și hainele îi sînt imbecite de tutun, are dureri de cap, ameteli, grețuri, incit ne gîndim să abandonăm munca unde nu-i este asigurat un aer respirabil.

Conducerea instituției nu s-a gîndit să facă un lucru foarte ușor de realizat, și anume să grupeze salariații care nu fumează în săli separate, lucrul acesta fiind pe deplin posibil, deoarece sute de salariați prestează aceeași muncă.

Putem pune conducătorii de instituții vor deveni mai grijulii atunci li se va spune că atitudinea lor de nepăsare conduce la scăderea randamentului în muncă al celor care sînt silți să lucreze într-un mediu viciat de fum de țigară.

Ing. Tudor MARCEL
Ministerul Căilor Ferate

60 de ani de la moartea lui Vincențiu Babeș

Jurist reputat, pedagog cu o intensă activitate pusă în slujba școlii naționale, gazetar entuziasmat și mai ales om politic, Vincențiu Babeș (tatăl renumitului savant Victor Babeș) a fost un diriz luptător pentru dreptate socială, pentru drepturile naționale ale românilor din Transilvania.

S-a născut la 21 ianuarie 1821 în comuna Hodoni, situată în apropierea Timișoarei, într-o veche familie românească. A urmat cursurile școlilor elementare și medii la Timișoara, Seghedin, Carloviț și Arad, iar studiile superioare de drept la Budapesta.

Profesor la Arad, în preajma revoluției din 1848-1849, Babeș este numit inspector al școlilor românești din Banat și face parte din delegația care a prezentat la Viena revendicările tuturor românilor din imperiul habsburgic (1849). Ocupă diferite funcțiuni administrative și judecătorești la Viena, iar apoi la Budapesta. Consacrarea definitivă ca om politic a timpului său l-a aduce publicarea „Luchării „Die Sprach und Nationalitätsfrage in Oesterreich, von einem Românem (Problema lingvistică și națională din Austria, de un român) apărută în 1860, precum și susținuta activitate parlamentară, ca deputat în dieta din Pesta. El a militat neobosit pentru democrație și o viață mai bună a poporului, pentru drepturile tuturor naționalităților așprite de habsburgi.

Un loc de seamă îl ocupă în activitatea lui Babeș publicistica. În afara remarcabilelor sale colaborări la „Gazeta Transilvaniei“, „Foaia pentru minte“, „Amicul Poporului“, „Telegraful Român“, „Luminătorul“ ș.a. — Vincențiu Babeș a fost editorul „Albinei“, una dintre cele mai răspîndite publicații românești care apăreau pe atunci în Transilvania. „Albina“ a înfăptuit deza „Dacoromanie morală, culturală, una și indivizibilă“. La începutul anului 1870 gazeta scria: „Așteptăm ca România să devină un soare ale cărui raze să îndăzească și să lumineze pe toți românii de prin țările vecine“.

Putem pune pe care l-a avut Comuna din Paris în paginile „Albinei“ atestă orientarea și perspectiva deosebit de largă a editorului ei, simpatizarea caldușoasă cu lupta comunistă, familiarizarea cu literatura socialistă, apropierea de înțelegerea rolului istoric al clasei muncitoare. Gazeta proclamă legitimitatea dreptului suprem al maselor la revoluție, popularizează cu admirație cuceririle revoluționare ale Comunei și pe conducătorii ei, înf-

rează reprimarea și avertizează: „Comuna din Paris se va repeta în toate urbele mari cu muncitorii numeroși, prin armă cînd munca va fi emancipată de capital“. Numai între anii 1873-1875, „Albina“ a avut opt procese, dintre care trei intentate împotriva lui Vincențiu Babeș, sub acuzația de calomnie și agitație contra statului. În cele din urmă, apariția ei este sistată. Rămîn memorabile cuvintele de adio din ultimul număr al „Albinei“, în care cercurile conducătoare erau avertizate asupra existenței unei acute probleme naționale, asupra necesității imperioase a înțelegerii problemei românești.

Vincențiu Babeș, împreună cu alți oameni politici, a pus în 1881 bazele Partidului Național Român din Transilvania. Timp de o deceniu, pînă la Memorand, el rămîne pe primul plan al vieții politice, fiind ales în 1890 președinte al P.N.R. În ultima perioadă a vieții sale a participat la activitatea de conducere a unor gazete românești (de ex. „Dreptatea“ din Timișoara), a colaborat la „Enciclopedia Română“ a lui C. Diaconovici și a desăvîșirea o activitate regulată la Academia Română, al cărui membru activ a fost încă de la înființarea acesteia, în 1868. S-a stîns din viață la 22 ianuarie 1907, la Budapesta. Gazeta Transilvaniei scria la moartea sa, că Vincențiu Babeș „remințește o epocă din cele mai frumoase și nobile zămintele, de cele mai ideale lupte pentru libertatea și drepturile poporului român“.

Activitatea lui Vincențiu Babeș nu a fost scutită de unele erori și limite, ca și a altor frunțați politici burgezi din acea perioadă. Fapt este însă că a avut privirea îndreptată spre România și a militat pentru unitatea națională, a contribuit la dezvoltarea conștiinței naționale a poporului român, a fost un înflăcărat partizan al solidarității popoarelor contra asupritorilor.

Prin viața și pasionata sa activitate politică, culturală și științifică, profilul lui Vincențiu Babeș se conturează ca acela al unui personalități complexe, precursor al luptei pentru desăvîșirea unității naționale a poporului român — binemeritind omagii tuturor generațiilor care i-au urmat și vor urma.

Alexandru PORTEANU
cercetător științific
la Institutul de istorie
„Nicolae Iorga“
al Academiei

„V-ați pregătit pentru PROFESIUNEA DE PĂRINTE?“

În școală trebuie făcută și instrucția părintelui nepregătit

Nesug Meilă, salariat al fabricii de cărămizi din orașul nostru, are un copil în clasa a VI-a a școlii nr. 4. Copilul a devenit exemplul de indisciplină și obrăznicie. Absențe nemotivate, minciuni, abateri după abateri. În familie mai sînt încă doi copii la fel de rău educați. Cum ar putea fi astfel cîntă vreme pîrîntii nu se interesează de băieții lor! La aceeași școală, în clasa a IV-a, învață Bebelea Mihail. Și el lipsește nemotivate, mînte, se ține de rele. Cu cel mai direcționar, pîrîntii declară că nu au ce-i face. Anunțat că fîl are multe absențe nemotivate și că va-gabondează prin oraș, Marin Bebelea, lucrător la fabrica de cărămizi, s-a supărat. Aplică o „originaletă“ metodă pedăgogică: de cîteva zile își reține copilul acasă. Pe cine pedeește el astfel?

E clar că pîrîntii nepregătiți — dar nu numai aceștia — trebuie să fie ajutați de școală. Or, ceea ce se face în prezent în acest sens este prea puțin. Acțiunile educative organizate sporadic au de multe ori un caracter formal. Nu există în această privință continuitate, un program judicios întocmit care să țină seama de cerințele concrete ale vieții, de pregătirea pîrîntilor care participă la acțiunile respective. În loc ca activitatea pe care o desfășoară școala cu pîrîntii să aibă ca punct de plecare problemele concrete de educație, lucrurile se întîmplă tocmai pe dos. Adevesea, lectoratele pentru pîrîntii de pîlă, organizate pe lingă fiecare

școală, se limitează doar la citirea unor conferințe elaborate de Consiliul elaborat pentru răspîndirea cunoștințelor științifice. Și acestea nu numai că sînt complet neatractive, dar chiar inutile pentru propaganda pedagogică în rîndul pîrîntilor. Conferințele confecționate după un anumit statut au încă un efect negativ: concepție pentru a veni în ajutorul „cadrelor didactice, de fapt le aduc un deserviciu. Le îndepărtează de pîrîntii, de problemele care li interesează pe ei. Cine își poate închipui că asemenea sedințe au darul să-i determine pe pîrîntii să vină cu plăcere la școală, cînd se știe cît de pretios este timpul lor liber! Am participat la diferite sedințe cu pîrîntii și am constat că se dezbate mult probleme teoretice, lipsite de utilitate imediată, se poartă încă discuții abstracte pe marginea unor tratate și cărți de pedagogie. În bună măsură învechite, depășite. La școala din comuna Buzescu, de pîlă, s-a discutat cu pîrîntii despre felul cum trebuie să-i ajute familia pe școlari la învățătură. Dar, culmea: exemple din referat, interesante, ce-i drept, se refereau la cazuri din București și Ploiești. Și casele de cultură, cluburile pot avea în program acțiuni organizate pentru pîrîntii. Bineînțeles, dacă intru-sem aceste condiții: să fie cu adevărat folositoare.

prof. Gheorghe OLTEANU
vicepreședinte
al Școlii populare raionale
Alexandria

Pericolul extremelor

Elena Iordache, o cooperatoare stimată la noi, își exprimă îngrijorarea că fata ei, Ileana, elevă în clasa a VII-a, nu intrăpunde nimic fără a o consulta, nici măcar cînd vorba de ceva cît se poate de simplu. „As vrea cîteodată să facă și ea o bobotoață“, spunea mama, exasperată de cu-

mînțența dobindită cu prețul unor ani de disciplină severă. Totodată ea se întreba dacă n-ar fi bine să-i acorde fetei toată libertatea pentru a compensa îngrădirea strictă de pîlă acum.

„Dar cealaltă extremă? „Am 5 fete și un singur fecior, spunea tatăl unui fost elev de la școala

Iresponsabilitatea părintească să fie sancționată penal

Prin sentința nr. 616 din 29 noiembrie 1968, Tribunalul popular al raionului Lugoj a dispus internarea în condiții de internare a copilului de la începutul copilului cu înțelegere și exigență, imbinînd grija și severitatea cu afecțiunea de care trebuie să se bucare orice copil.

Gheorghe CULAVA
procuror
Lugoj

Fiul ca și tatăl

„Fiul meu are darul beției. Acum oțeva zile m-a și lovit. Scrisoarea aceasta, adresată comitetului U.T.C. de la Uzina de utilități petroliere din Tîrgoviște, este semnată de sondașul Gheorghe Hau, de la Șcheia Ochiului. Ea înfățișează viața imorală a lăcătușului Petre Hau.

Tînarul recunoaște totul. Explică totuși că a sărit în ajutorul uneia dintre surorile sale, pe care taică-său o bătea.

Care e adevărul? Acasă, la familia Hau, s-au lămurit multe. Mama tînarului, o femeie între două vîrste, care abia se mișcă, sprijinită în baston, spune cu amărăciune că și sotel și feciorul sînt la fel.

Sotelul — bea și el. Tot greul apasă pe umerii mamei. Cele trei fete, la care tatăl nu și-a făcut timp să se gîndească și căvora mama nu s-a priceput să le dea îndrumările nece-

mare? Fără îndoielă, familia poartă principala vină.

Pîrîntii Mariei nu s-au achitat de datoria față de copilul lor. Articolul 578/5 din codul penal prevede că neîndeplinirea sarcinilor de revin pîrîntilor sau altei persoane căreia i s-a încredințat spre creșterea și educarea un minor, dacă are drept urmări săvîrsirea repetată a unor acte de huliganism, se pedepsește cu închisoare corecțională de la 3 luni la un an. Din păcate însă în multe cazuri grave nu se aplică acest articol. Altfel ar fi situația dacă asemenea pîrînti ar ști că sînt trași la răspundere penală. În loc să ajungă alături de copiii lor în fața justiției, s-ar preocupa îndeaproape de educarea lor, i-ar feri de greșeli.

Gheorghe CULAVA
procuror
Lugoj

(Urmare din pag. 1)

— Ce prevede planul de cercetare pe anul 1967?

— În esență, el urmărește soluționarea problemei de bază care se ridică în momentul de față: lichidarea decalajului existent între necesitățile de investigație sociologică și stadiul redus al cercetărilor efectuate pînă în prezent. De aceea, în plan au fost incluse cu prioritate acele teme care abordează principalele aspecte sociale ale marilor procese în curs de desfășurare în țara noastră — industrializarea, transformarea mediului rural, urbanizarea etc.

— Dar poate conducătorii de instituții vor deveni mai grijulii atunci li se va spune că atitudinea lor de nepăsare conduce la scăderea randamentului în muncă al celor care sînt silți să lucreze într-un mediu viciat de fum de țigară.

Gheorghe CULAVA
procuror
Lugoj

Preocupări actuale în sociologie

În acest cadru, temele de cercetare pe care ni le propunem urmăm studiul organizării muncii în colectivele de producție industriale, în cooperativele agricole de producție și în unitățile agricole de stat, investigația implicărilor sociale ale mecanizării și automatizării proceselor de producție, analiza relațiilor din interiorul colectivului de muncă, intercondiționarea dintre activitățile productive și condițiile de viață ale muncitorilor, sociologia familiei și altele.

Un exemplu: așa cum este știut, ca rezultat al dezvoltării industriale a țării, crește mereu populația urbană. În bună parte prin atragerea forței de muncă din mediul sătesc. Dar ce probleme comportă o asemenea schimbare de mediu? Ce concluzii de interes social reies — începînd de la probleme de spațiu, interior sau structură a spațiului locativ și pînă la probleme de deservire comercială sau sanitară? Tocmai ținînd seama de creșterea continuă a fluxului de populație rurală spre mediul urban, ne-am propus să întreprindem, împreună cu Comitetul de stat pentru construcții, arhitectură și sistematizare, un studiu sociologic asupra unor aspecte vîrșate ale integrării în mediul orășnesc a celor sosiți de la sate, cu scopul de a evidenția măsurile care se impun

luate atît în orașele noi, cît și în zonele lor de convergență.

Sau, încă un exemplu — referitor la o interesantă temă de cercetare sociologică aflată în curs de desfășurare: determinarea bugetului de timp liber al diferitelor categorii de oameni al muncii. Care este structura acestui timp? Cît timp consumă a salariaților, respectiv la locul de muncă, aprovizionarea, activitățile din gospodăria casnică, de studiu, instruire și pregătire profesională, de educare a copiilor, sercinile cu caracter obștec etc.? De ce cantitate de timp efectiv liber dispun diverse categorii de muncitori,

— Ce alte preocupări mai sînt înscrise în agenda de vizitor a centrului?

— Ne gîndim la o valorificare a bogatei experiențe de cercetare sociologică din țara noastră — și în acest sens intenționăm să depistăm materialul faptelor vast, acumulat de diferite instituții sau persoane particulare, astfel încît să putem constitui o arhivă proprie, un autentic fond cultural al lucrărilor de sociologie efectuate pînă acum în România. Ne gîndim, totodată, să realizăm, treptat, un Muzeu al cercetării sociologice românești, care să evidențieze valoroasa tradiție a investigațiilor de teren. Totodată, s-a proiectat elaborarea, în cadrul centrului, a Istoriei cercetărilor sociologice din țara noastră — lucrare ce va fi, indiscutabil, de un real sprijin pentru toți cei ce activează în diferitele domenii ale sociologiei concrete.

Pe linia polarizării și stimulării investigațiilor sociologice ne gîndim, în perspectivă, la organizarea unor Conferințe pe țară a sociologilor, care să slujească sintezării experiențelor dobîndite, conturării perspectivelor de cercetare, precum și la editarea unei Reviste de sociologie românească.

Tată, schitate, desigur sumare, cîteva din problemele planului de activitate al Centrului de cercetări sociologice. Realizarea lor prin eforturile colectivului centrului și prin colaborarea permanentă și eficientă cu toți sociologii din țară va contribui, neîndoiește, la ridicarea pe o treaptă superioară a sociologiei românești.

economică a zonei „Porțile de Pier“ etc.

— Ce are în vedere centrul în privința perfecționării metodologiei și a tehnicii de investigație?

— Desigur, studiile sociologice complexe pe care ni le propunem vor putea fi realizate numai cu ajutorul unor largi colective de cercetare cuprinzînd sociologi, economiști, psihologi, juristi, geografi, arhitecți urbanști, ingineri agronomi specializați în domeniul științific public, precum și prin colaborarea strînsă cu alte instituții. Spre a obține o ridicare a calității și eficienței muncii de cercetare desfășurate atît în cadrul centrului cît și de alte unități, vom întreprinde studii cu caracter metodologic, străduindu-ne să elaborăm și să perfecționăm metode și tehnici rodnice de cercetare. Un deosebit accent vom pune, chiar din acest an, pe studiul aplicării modelelor matematice în cercetările concrete de sociologie.

— Ce alte preocupări mai sînt înscrise în agenda de vizitor a centrului?

— Ne gîndim la o valorificare a bogatei experiențe de cercetare sociologică din țara noastră — și în acest sens intenționăm să depistăm materialul faptelor vast, acumulat de diferite instituții sau persoane particulare, astfel încît să putem constitui o arhivă proprie, un autentic fond cultural al lucrărilor de sociologie efectuate pînă acum în România. Ne gîndim, totodată, să realizăm, treptat, un Muzeu al cercetării sociologice românești, care să evidențieze valoroasa tradiție a investigațiilor de teren. Totodată, s-a proiectat elaborarea, în cadrul centrului, a Istoriei cercetărilor sociologice din țara noastră — lucrare ce va fi, indiscutabil, de un real sprijin pentru toți cei ce activează în diferitele domenii ale sociologiei concrete.

Pe linia polarizării și stimulării investigațiilor sociologice ne gîndim, în perspectivă, la organizarea unor Conferințe pe țară a sociologilor, care să slujească sintezării experiențelor dobîndite, conturării perspectivelor de cercetare, precum și la editarea unei Reviste de sociologie românească.

Tată, schitate, desigur sumare, cîteva din problemele planului de activitate al Centrului de cercetări sociologice. Realizarea lor prin eforturile colectivului centrului și prin colaborarea permanentă și eficientă cu toți sociologii din țară va contribui, neîndoiește, la ridicarea pe o treaptă superioară a sociologiei românești.

DE CE HRĂNIȚI

Există și
tehnică vi
de răspund
tilor și n

De ce pledează conduce-
rea întreprinderii pentru
planificarea unui procent
ridicat de rebuturi?

De ce se insistă asupra
lichidării rebuturilor?
Pentru că mărirea lor
reflectă nemijlocit defi-
ciențe existente în întreprin-
deri, deficiențe ce
duc mari prejudicii e-
conomiei naționale, di-
minuează posibilitățile
de sporire a acumulări-
lor statului. Mai întâi,
rebuturile reduc la zero,
anulează toate cheltuielile
materiale și de mun-
că făcute într-o întreprin-
dere pentru realizarea
produselor care apoi
se rebutează. În cazul
produselor rebutate, cheltuielile
de materii prime și materiale,
de manoperă nu se materializează,
fiind trecute la pierderi suportate de întreprindere,
de economia națională. Această
plagă a producției pe care o reprezintă
rebutul este semnul unei slabe
răspunderi față de calitate,
față de cheltuirea cu înalt spirit
de răspundere a fondurilor
statului și tocmai de aceea trebuie
înlăturată.

Investigațiile au fost
repute la Ministerul
Industriei Construcțiilor
Mașini.

Sint situații în care
rebutul devine inevitabil,
nu este cazul turnătoriei,
unde nu întotdeauna se
poate stabili pe deplin
procesele tehnologice și
unde intervin o serie de
cauze neajunsuri care nu
sunt prevăzute — ne-a
zis ing. ALEXANDRU
ARGĂRITESCU, director
general al Direcției
Mașini Unelte.

— Sunt numeroase
situații, în special în
sectoarele de uzină, unde
rebuturile nu trebuie să
fie. Stabilirea unui
procent tolerat de rebut
nu este cu nimic
justificată. La uzina „Infră-
țirea”-Oradea se prevă-
zuse pentru 1966, la sec-
torul turnătoriei, un pro-
cent tolerat de rebut de
7 la sută, cu două pro-
cente mai puțin decât în
anul precedent. Reducerea
era explicabilă și absolut
necesară. În turnătorie
se investiseră 24 milio-
ane lei pentru moderniza-
rea producției și mecani-
zarea lucrărilor. Totuși,
conducerea uzinei, ignorând
noile condiții tehnice,
a cerut să se mă-
rească procentul tolerat
de rebut la 9 la sută. Bi-
neînțeles, nu am fost de
acord.

— Care este substratul
cererii uzinei din Oradea
de a se amplifica procentul
de rebut? Nu tendința
să se „viață usoră”?
Ne răspunde ing. CON-
STANTIN IONESCU, direc-
torul uzinei „Infră-
țirea”-Oradea:

— În 1964 am stabilit
la turnătorie de fontă un
procent de rebut tolerat
de 9 la sută. În unele luni
se depășe, atingând chiar
20 la sută din volumul
pieselor turnate. În anul
acel, 9 la sută a constituit

Un gest „generos”. Mini-
sterul oferă, din proprie
inițiativă, dreptul la rebut

Investigațiile au scos
la iveală un fapt cu totul
neînțeles. Dar, să-i dăm
cuvântul tov. GHEORGHE
TRIFU, inginerul-
șef al uzinei „Electroprecizia”-
Săcele:

— Până în acest an, noi
nu am avut plan admis
de rebuturi.

— În 1967, ați căpă-
tât dreptul la rebut?
— Da.

— Poate e vreo gre-
șeală...
— Nu, nu este nici o
greșeală. Pentru 1967 ni
s-a comunicat, prin plan,
că avem dreptul să rebutăm
0,8 la sută la prelucrare,
2,2 la sută la turnătorie,
2 la sută la colectare, 7 la
sută la mase plastice.

Gestul forului tutelat

o sarcină mobilizatoare.
După modernizarea tur-
nătoriei, acest procent a
incetat să mai fie stimu-
lator.

— Deci nu ați procedat
cinstit?
— Dacă nu s-ar planifi-
ca rebuturile, cum s-ar
putea justifica pierderile
din turnătorie?

— Nu ar fi oare indicat
ca în funcție de procentul
de rebut, și în proporție
inversă cu acesta, să se
stabilească premile con-
ducătorilor de întreprin-
deri? Credem că în ur-
ma unei astfel de mă-
suri tovarășii de la „In-
frățirea”-Oradea nu ar
mai pleda pentru mărirea
lui, ci ar mobiliza întreaga
uzină pentru reducerea
substanțială a acestui
procent.

Am continuat ancheta
la Fabrica de mașini-unelte
și agregate „București”
și ing. GHEORGHE IONESCU,
șeful serviciului construc-
tor-șef, ne-a relatat:

— Cele mai multe re-
buturi nu apar la execu-
tarea pieselor, care ridică
probleme tehnice dificile,
ci în special la piesele de
mare serie. Acest paradox
e generat de mentalitatea
că rebutarea unei aseme-
nea piese e neînsemnată,
iar pierderile se pot com-
pensa prin realizarea un-
or sporuri cantitative.

— Această mentalitate gre-
șită izvoarează tocmai din
planificarea rebuturilor.
Să explicăm. Pentru piese
de mare serie, la ope-
rațiile de prelucrare, se
fixează procente largi de
rebut. În cele mai multe
cazuri, ele „se respectă”.
Operațiile de prelucrare
fiind simple, depășirea
normelor cantitative.

Această deformare
de corelație între
cantitate și calitate
constituie un iz-
vor al rebuturilor.

— Sintem împotriva
dreptului de a rebuta, a le-
giferării muncii de
slabă calitate —
ne preciza tov.
Constantin Pitaru,
secretarul comite-
tului de partid de la
„Infrățirea”-O-
radea. Sub mas-
ca procentului to-
lerat de rebut își
fac cuib neglijen-
ța, lucrul de min-
timeală, indisciplina
tehnologică, în ul-
timă instanță, spi-
ritul scăzut de
răspundere față
de calitatea mun-
cii, în contradicție
flagrantă cu prin-
cipiile noastre so-
cialiste de retribu-
ire a muncii.

de a legifera rebuturile
la o uzină, care nu cere,
demonstrează că unii
factori din Ministerul In-
dustriei Construcțiilor de
Mașini nu numai că se
opun eliminării din plan
a rebuturilor, dar caută
să extindă această
practică aducătoare de
daune. În acest fel, se igno-
ră tendința pozitivă a
uzinei „Electroprecizia”-
Săcele, de a reduce la mi-
nim rebuturile, de a ecomi-
nisi metalul. (Prin imbu-
nătățirea proiectării,
aici, din aceeași cantitate
de metal se vor fa-
brica în plus 1000 de mo-
toare electrice anuale).

Credem că mini-
sterul amintit tre-
buie să revizuiască

GURA LACOMĂ A REBUTULUI ?

neîntârziat planul
de calitate al uzi-
nei din Săcele, (și
cazurile similare)
și să tragă la ră-
spundere pe cei
care și-au permis
să ia o asemenea
inițiativă, să pro-
moveze o aseme-
nea tendință dă-
unătoare în ramu-
ra respectivă.

Merită studiat și punctul
de vedere al ing. NI-
COLAE CONSTANTIN,
secretarul comitetului de
partid de la Uzina „I
Mai”-Ploiești:

— Capitulul rebuturi
trebuie urmărit în per-
manență, astfel ca volu-
mul pierderilor să se di-
minueze continuu. Nu
sintem pentru planifi-
carea rebuturilor. De aceea,
pierderile respective nu
mai trebuie incluse în
prețul de cost al produc-
ției. Până vor dispărea sau
vor ajunge la o proporție
neînsemnată, pierderile

din rebuturi trebuie e-
vidențiate separat. Proce-
dindu-se așa, ele nu se
mai pot masca și strecura
în cheltuielile de pro-
ducție.

Important este, adău-
găm noi, ca ministerul a-
mintit să combată cu tă-
rie orice tendință de a
manifesta „înțelegere”
pentru pierderile cauzate
economiei de rebuturi. A
pedala pe justificări, așa
cum sint înclinată să o
facă unele cadre de con-
ducere din întreprinderi
și din direcții generale,
și a uza de diverse pro-
cedee pentru ca pierderile
să fie „strecurate” sau
repartizate prin diferite
canale în prețul de cost,
înseamnă în fapt a men-
ține climatul propice pen-
tru generarea rebuturilor.
Iată de ce, până când
rebuturile vor fi înlăturate
din producția industrială,
se impune ca ele să nu
mai fie prevăzute în plan,
să fie urmărite cu cea
mai mare atenție, extin-
pindu-se metode rădăcînii-
le lor: nepriceperea,
neglijența, slaba calificare.

Cauzele rebuturilor se
cunosc. De ce nu sint
lichidate ?

„Turnătorie de fontă
a uzinei „23 August” din
București. Anul trecut,
rebuturile au redus pro-
ducția acestei secții cu a-
proape 20 la sută. Ing.
ION NICȘĂ, șeful tur-
nătoriei afirmă că aceasta
se datorează neglijenței și
nerespectării prescripțiilor
tehnologice, iar ing.
GHEORGHE ȘTINGĂ,
secretarul comitetului de
partid al secției, arată că
lipsurile în organizarea
producției și a muncii
sint „jzvoarele” rebutu-
rilor.

Ambii tovarășii au de-
sigur dreptate. Prima con-
diție pentru obținerea un-
or produse de calitate
este aprovizionarea ritmi-
că cu materii prime și
materiale, scule, dispozi-
tive și verificatoare co-
rrespunzătoare. Conduce-
rea uzinei și a secției nu
neglijată. Compoziția
chimică a fontei variază
foarte mult. Nisipul e
prea umed, iar la silca-
tul de sodiu modulul și
densitatea „sar” între ex-
tremele prescrise, ceea ce
influențează negativ cali-
tatea formelor și a mie-
zurilor. De aici — rebu-
turile.

„Infrățirea”-Oradea:
„Principala, de fapt sin-
gura cauză obiectivă a
rebuturilor o constituie
calitatea proastă a mate-
rialelor, ne spune direc-
torul. Fonta, feroaliajele
crează dificultăți. Fonta
nouă provine de la sar-
nă cu compoziție chi-
mică neomogenă. Chiar
la fiecare vagon, compo-
ziția chimică are mar-
cile variații. Fonta veche, li-
vrată de I.C.M., conține
oțel și metale neferoase.
Iată cauza dereglării pro-
cesului de elaborare. Ni-
sipur trebuie să fie spă-
late. Dar, din 10000 tone
am primit repartite nu-
mai pentru 2000 tone de
nisip spălat. Fără a mai
aminti că nisipul este li-
vrat „în vrac” cu umidi-
tate.

Deci, o problemă în tur-
nătorie — calitatea ni-
sipurului. În cariera de la
Aghireș se găsește sufici-
ent nisip de bună cali-

„pe viu” a cauzelor care
generează rebuturi, dă
dreptate secretarului co-
mitetului de partid de la
uzina din Oradea. În

	in %
Sulfuri provenite din formă	38,65
Incluziuni amestec formare	11,88
Retasură	9,30
Zona dură	7,60
Crăpătură la cald	7,54
Crăpătură la rece	7,39
Neconcordanță caracteristici	6,85
Umplere incompletă	4,83
Dezaxare	3,12
Crustă	1,76
Incluziuni zgură	1,08
	100,00

Rezultă că mai mult de
70 la sută din rebuturile
de la turnătorie sint o
consecință directă a aba-

	in %
Nerespectarea cotelor la operații	56,44
Deformări în timpul prelucrării	12,36
Deteriorări în timpul prelucrării	10,66
Bălaia radială a danturii	7,53
Încălcarea toleranțelor admise	6,35
Fisuri după prelucrare	3,47
Piese mișcate în timpul prelucrării	3,19
	100,00

Si aici, datorită neaten-
ției și neglijenței — ne-
respectarea cotelor la
operații și încălcarea to-
leranțelor admise — s-au
înregistrat mai mult de 62
la sută din rebuturi.

Continuăm cu exemple
pentru a demonstra că nu
cauzele „obiective” deter-
mină rebuturile. La tur-
nătorie de fontă a uzinei
„23 August” s-au turnat
în bune condiții 24 de lin-
gotiere, de cite 10 tone
fiecare. A 25-a însă a fost
rebutată. Cauza: patul pe
care s-a montat forma nu
a fost perfect orizontal.
S-a spart fundul la for-
mă și s-au pierdut 15
tone de fontă. Un exem-
plu tipic de neglijență.
Nerespectarea operațiilor
prescrise sau executarea
lor necorectă este o prac-
tică frecventă și la uzina
„Rulmentul”-Brașov. În
secția strungărie, în luna
decembrie s-au constatat
2616 cazuri de abateri de
la prescripțiile tehnologi-
ce. La mașina T.P.M.-6,
deși s-au semnalat la timp
abateri la diametru, înăl-
țime și concitate, totuși
nu s-au luat măsuri de
remediere rebutându-se
toată comanda reperului
986 711-1.

— Cauzele rebuturilor,
de cele mai multe ori,
sint binecunoscute — ară-
ta ing. GHEORGHE MA-
TEI, șeful serviciului con-

Rebuturile provoacă pierderi materiale și
bănești care grevează asupra prețului de
cost, tronează sporirea productivității mun-
cii, trag în jos nivelul rezultatelor econo-
mice și financiare. La Plenara C.C. al P.C.R.
din 21-23 decembrie 1966, tovarășul
Nicolae Ceaușescu arăta: „Lichidarea rebu-
turilor trebuie să fie o preocupare perma-
nentă a tuturor întreprinderilor. Se impune
lichidarea practicii de a se prevedea rebu-
turile în plan — formă de irosire oficială a
materiei prime”. Prezentăm în anexa de
la o serie de aspecte, relevante în unități
ale industriei constructoare de mașini, mari
consumatoare de metal, privitoare la men-
ținerea stabilității prin plan a procentelor
de rebut, la cauzele care generează fenom-
enul rebutului, cit și la modul de sancțio-
nare economică și recuperare a pierderilor
cauzate economiei naționale.

luna noiembrie anul tre-
cut, de exemplu, la tur-
nătorie de fontă a uzinei
s-au rebutat 48,5 tone pie-
se. Din ce motive?

	in %
Deformări în timpul prelucrării	12,36
Deteriorări în timpul prelucrării	10,66
Bălaia radială a danturii	7,53
Încălcarea toleranțelor admise	6,35
Fisuri după prelucrare	3,47
Piese mișcate în timpul prelucrării	3,19
	100,00

Și aici, datorită neaten-
ției și neglijenței — ne-
respectarea cotelor la
operații și încălcarea to-
leranțelor admise — s-au
înregistrat mai mult de 62
la sută din rebuturi.

Continuăm cu exemple
pentru a demonstra că nu
cauzele „obiective” deter-
mină rebuturile. La tur-
nătorie de fontă a uzinei
„23 August” s-au turnat
în bune condiții 24 de lin-
gotiere, de cite 10 tone
fiecare. A 25-a însă a fost
rebutată. Cauza: patul pe
care s-a montat forma nu
a fost perfect orizontal.
S-a spart fundul la for-
mă și s-au pierdut 15
tone de fontă. Un exem-
plu tipic de neglijență.
Nerespectarea operațiilor
prescrise sau executarea
lor necorectă este o prac-
tică frecventă și la uzina
„Rulmentul”-Brașov. În
secția strungărie, în luna
decembrie s-au constatat
2616 cazuri de abateri de
la prescripțiile tehnologi-
ce. La mașina T.P.M.-6,
deși s-au semnalat la timp
abateri la diametru, înăl-
țime și concitate, totuși
nu s-au luat măsuri de
remediere rebutându-se
toată comanda reperului
986 711-1.

— Cauzele rebuturilor,
de cele mai multe ori,
sint binecunoscute — ară-
ta ing. GHEORGHE MA-
TEI, șeful serviciului con-

— Serviciile de concep-
ție, în special metalur-
gic, impart răspundere
pentru lucrul de slab
calitate. De multe ori, te-
nologile sint ele înseși
care de rebuturi. Uneo
tehnologii nu au o leg-
tură nemijlocită cu pro-
ducția, nu verifică „pe
viu” tehnologia elaborată.
După omologarea tehnol-
ogiei se încheie misiun
metalurgului-șef.

Dar serviciile de co-
cepție trăiesc în afa
uzinei? Prost se mai
deplinesc atribuțiile c-
drelor tehnice la „Infră-
țirea”-Oradea? Bine ar
ca fabrica să ia în con-
siderarea uzinei „I
Ploiești. Mai înainte, ai
la turnarea furcilor
tracțiune de la remorc
basculante, 30 la sută e
piese erau rebutate. Te-
nologii au cercetat cauz-
e și au adus perfecțion
metodelor de turnare, s
praveghindu-le per-
manent, în secție, astfel
practic, rebuturile au f
înlăturate. Mai mult ch
un inginer tehnolog de
turnătorie urmărește
secțiile de uzinare defe-
cte care apar la piese
turnate, stabilind operat
cauzele și măsurile pen-
tru eliminarea lor.

— Și în uzina noastră
apar rebuturi datorită de-
fecțiunilor din activitatea
serviciilor de concepție
ne relate ing. Gheorghe
Matei, de la „Electroprec-
izia”-Săcele. Multe teh-
nologii de control — cele
de la motoarele asincrone
— nu sint omologate. Pa-
rametrii sint verificați de
12 oameni, dar nu exact
cei care trebuie. Se mai
ridică problema toleran-
țelor. Cele de execuție ar
trebu să fie mai restrin-
se decit toleranțele de
concepție, însă nu se pro-
cedează așa. Apar necon-
cordanțe chiar între teh-
nologie și desenul de ex-
ecucție.

— Serviciile de concep-
ție de la uzina „Rulmen-
tul”-Brașov, n-au introdus
condiții tehnice care să
asigure o calitate înaltă,
ne spune ing. GHEOR-
GHE BADEA, directorul
ei general. Sint deficiențe
generatoare de rebuturi.

De ce cadrele tehnice
din secții, inginerii, mai-
ștrii nu intervin când apar
nepotriviri? Ei au dato-
ria de a lua măsuri pre-
ventive — la verificarea
desenelor, a tehnologiilor
— pentru eliminarea re-
buturilor.

— Ingerii nu sint sub-
ordonată metalurgului-șef,
— ne preciza tov. ION
SARCA, șef de echipă la
turnătorie uzinei „Infră-
țirea”-Oradea, dar nici nu
pot soluționa ceva fără
avizul acestuia. Este deci
vorba de un cerc vicios,
care perpetuează produc-
rea rebuturilor.

Pasivitatea unor ingi-
neri și maiștri se mani-
festă și în domeniul asis-
tenței tehnice la locurile
de muncă. La uzina „23
August”, de pildă, s-au
turnat cinci bronsoane
bune. Al șaselea s-a re-
butat, pentru că ameste-
cul de formare n-a fost
bine tasat. Dar maestrul
unde se afla? La Fabrica
de mașini-unelte și agre-
gate-București maestrul
fac disprețurii și negli-
jează asistența tehnică. Se
trece cu vederea că

de calitatea produ-
suzelor răspund
atit maestrul,
cit și maestrul și
inginerul, care in-
drumă tehnic, ur-
măresc respecta-
rea prescripțiilor
de calitate, previn
neajunsurile de
ordin tehnologic.

Un caracter preventiv
trebuie să aibă și activi-
tatea controlorilor teh-
nici de calitate — verigă
de mare însemnată în
reducerea volumului re-
buturilor. Isi îndeplinesc
controlorii această îndă-
torire?

— Cel care execută
controlul tehnic de cali-
tate — ne spunea ing.
Gheorghe Ionescu de la
F.M.U.A.B. — astăzi
piesele în boxe pentru
verificare. Dacă ar trece
pe la mașini, ar putea să
prevină rebutarea multor
piese.

Controlorii „de boxă”
nu numai că au obligația
de a trece pe la mașini,
ci și îndatorirea de a ve-
rifica, pas cu pas, cali-

— Și de ce nu se ac-
ționează pentru înlătura-
rea lor?

— După cum cunosc eu,
atit la noi, cit și în alte
uzine constructoare de
mașini nu există gestiuni
pe ateliere sau secții și pe
magazii de piese. Predă-
rea reperelor prelucrate
se face la întâmplare.
Chiar piese cu înalt grad
de precizie, la care se
muncește mult, din cauza
transportului, se deterio-
rează, devin rebuturi. Dar
cele mai multe rebuturi
apar în perioadele de „a-
sălt” în producție, când în
atenția tuturor se află
numai cantitatea.

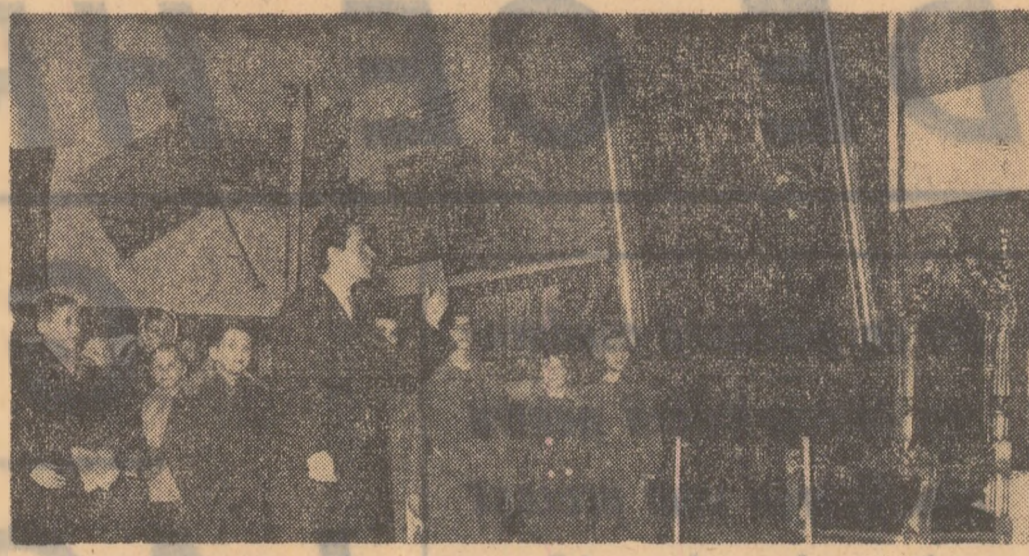
Ing. Gheorghe Matei a
pus degetul pe rană, spu-
lând concepția cauzelor
„obiective”. Lipsa de or-
ganizare până în cele mai
mici amănunte a activi-
tății de producție, întâr-
nă în unele întreprinderi
constructoare de mașini,
iată izvorul rebuturilor.
Deteriorările de piese fine
din cauza neglijenței în
transport, predărea la in-
tâmplare a reperelor pre-
lucrate, neglijența mașini-
lor-unelte sint atentate
directe la adresa calității.
Conducătorii secțiilor și
întreprinderilor care le
tolerează frustrează pe
față economia.

TELEVIZIUNE

Întinerea de duminică. Emisiune pentru femei. Emisiune pentru copii și tineretul școlar...

CONCERTE

Azi la ora 11 în studioul de concerte al Radioteleviziunii, concertul orchestrei simfonice a Filarmonicii de stat „George Enescu”...

Numeroși elevi vizitează în aceste zile sala Unirii din cadrul Muzeului miilor central. Foto: M. Cloc

ȘCOLII DE ȘCOALĂ

Prof. emerită Clotilda CONSTANTINESCU, directoarea Liceului „M. Eminescu” din Buzău

Personalitatea precisă, în concordanță cu cerințele societății, ale copilului și ale școlii...

un nivel corespunzător, cu un bogat conținut de idei, desfășurarea unei intense activități educative...

morții la școală, în societate, în viața personală. Dar ca mai adăuga ceva. Directorul, ca un conducător unic al școlii...

Despre necesitatea spectacolelor de teatru destinate micilor spectatori cred că nu mai e nevoie să vorbim...

Puis în scenă de Sandu Eliad, spectacolul se face remarcabil în ceea ce privește coloritul său viu, menit a crea atmosfera exotică...

de a pregăti cite un spectacol nou pentru micii spectatori, Teatrul de Stat din Piatra Neamț...

mentată de substanță de viață, iar descoperirea realității de către copii n-are deloc pondere în economia piesei...

Tendințe vechi și noi în teatrul pentru micii spectatori

care o egalează pe cea a intrinsecității Toscanini; exigența față de instrumentiștii din orchestră...

neobișnuită vitalitate la cel 85 de ani, apropiindu-se de abnihilul muzicienilor noștri...

Ca să ajung la asemenea concluzii și la aceste care să-mi permită un bilanț mai mult sau mai puțin mulțumitor al activității mele...

E timpul să trecem de la datele și principiile acceptate de toată lumea, la discuțiile concrete. Există în țara noastră de teatre de păpuși...

La Teatrul „Tândărică” s-a reprezentat de curând în premieră piesa lui Alexandru Popescu, „Larmarocul Pitiului Clip”...

știle pe care le deschide fanteziile: doi copii, Radu și Mot, pornind în lume să găsească omul cel mai mare și mai tare...

Margareta BARBUȚA

POLD STOKOWSKI București

programelor (impunând, creșterea de valoare incontestabilă a muzicii)...

foșt cele în care dirijorul — susținut de orchestra — și cu doborârea de către instrumentele de coarde...

C. I. Nottara (sala MAȘINĂ DE FURTUNOASĂ — 19.30), DOUA ORFELI (sala MAȘINĂ DE FURTUNOASĂ — 19.30), PATIMI (sala MAȘINĂ DE FURTUNOASĂ — 19.30)...

Redu GHECIU

CINEMA section listing various film titles and showtimes, including MAICA IOANA A INGERILOR, DIMINILE UNUI BAIAT CUMINTE, CARTEA DE LA SAN MICHELE, MONDO CANE, EL GRECO, etc.

Cronica zilei

PLECAREA MINISTRULUI COMERȚULUI EXTERIOR ÎN FRANȚA

La invitația guvernului francez, sâmbătă seara a plecat la Paris ministrul comerțului exterior, Gheorghe Cioară...

SOSIREA NOULUI AMBASADOR AL GRECIEI ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Sâmbătă a sosit în Capitală Ioannis Christos Cambotis, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Greciei în Republica Socialistă România.

VIZITELE PREȘEDINTELUI CAMEREI ECONOMICE FEDERALE A R.S.F. IUGOSLAVIA

Președintele Camerei Economice Federale al R.S.F. Iugoslavia, Anton Bole, a făcut sâmbătă o vizită la Ministerul Comerțului Exterior...

O Hotărâre a Consiliului de Miniștri privind:

Simplificarea metodologiei de elaborare, avizare și aprobare a documentațiilor tehnice pentru investiții

O hotărâre recentă a Consiliului de Miniștri aduce importante simplificări metodologice de elaborare, avizare și aprobare a documentațiilor tehnico-economice pentru investiții...

Hotărârea prevede ca documentațiile tehnico-economice pentru investiții industriale să se elaboreze în două faze: studiul tehnico-economic și proiectele de execuție...

În ceea ce privește avizarea și aprobarea documentațiilor tehnico-economice, hotărârea prevede majorarea competențelor de aprobare a titlurilor de investiții.

investițiile din industrie, construcții, silvicultură, transporturi și telecomunicații, agricultură și gospodărirea apelor se majorează de la 25 la 50 milioane lei...

Hotărârea a prevăzut dreptul ca întreprinderile să poată elabora și aproba documentații tehnice și să execute prin forțe proprii lucrări de investiții cu valori până la 10 milioane lei...

REPORT

CAMPIONATUL MONDIAL DE HANDBAL S-A ÎNCHEIAT Pe podiumul I Cehoslovacia II Danemarca III România

VĂSTERAS (prin telefon de la trimisul nostru). — O dată cu apusul soarelui, care aici, în nordul Europei, și-a ascuns lăta la ora 15,30...

Clasamentul final al campionatului mondial: 1. Cehoslovacia; 2. Danemarca; 3. România; 4. U.R.S.S.; 5. Suedia; 6. R. Germană; 7. Iugoslavia; 8. Ungaria.

Clasamentul final al campionatului mondial: 1. Cehoslovacia; 2. Danemarca; 3. România; 4. U.R.S.S.; 5. Suedia; 6. R. Germană; 7. Iugoslavia; 8. Ungaria.

Clasamentul final al campionatului mondial: 1. Cehoslovacia; 2. Danemarca; 3. România; 4. U.R.S.S.; 5. Suedia; 6. R. Germană; 7. Iugoslavia; 8. Ungaria.

Clasamentul final al campionatului mondial: 1. Cehoslovacia; 2. Danemarca; 3. România; 4. U.R.S.S.; 5. Suedia; 6. R. Germană; 7. Iugoslavia; 8. Ungaria.

Ion DUMITRIU

TELEGRAMS EXTERNE

R. P. POLONĂ

• CONSFĂTUIREA PREȘEDINȚILOR PREZIDIILOR SFATURILOR POPULARE • UN INTERVIU AL PREȘEDINTELUI COMISIEI DE STAT A PLANIFICĂRII

VARSOVIA 21 (Agerpres). — La Varșovia s-a deschis consfătuirea președinților prezidiilor sfaturilor populare...

Stefan Jedrychowski, președintele Comisiei de Stat a Planificării, de pe lângă Consiliul de Miniștri al R. P. Polone...

Stefan Jedrychowski, președintele Comisiei de Stat a Planificării, de pe lângă Consiliul de Miniștri al R. P. Polone...

partii din prețul de cost, în producția de mărfuri s-a trecut la folosirea ca unic indice de sinteză...

Noul sistem al stimulentei economice, îndreptate spre îmbunătățirea calității producției și economia de materiale...

În încheiere, Jedrychowski a subliniat că trebuie analizată acțiunea întregului sistem al stimulentei economice...

Este laboratorul uzinal un factor de progres în știință și producție?

(Urmare din pag. 1)

de prim-instrument, cel mai apropiat și mai intim legat de nevoile producției, în laboratoarele uzinale...

În rețeaua nucleelor de cercetare uzinală, Laboratorul central de cercetări de pe lângă uzina „Dabubiana” apare ca una din cele mai moderne unități de acest gen...

— Dar despre rezultatele practice obținute? — Aportul laboratorului în viața uzinei a crescut substanțial...

— După câte sîntem informată, de curînd a avut loc și o sesiune de comunicări științifice pe lângă laborator...

— Orientarea laboratorului uzinal spre „fizionomia” unei unități de cercetare își găsește expresie nu numai în faptul că el începe să se contureze ca incinta unei activități proprii de investigație...

de idei între specialiști, ca loc de fructuoase schimburi de opinii și de experiență științifică...

S-au prezentat comunicări, care au reflectat, în majoritatea cazurilor, strădăniile cercetătorilor de a aborda teme actuale...

Nivelul dezbaterilor ar fi crescut sensibil print-o bună pregătire a sesiunii, îndeosebi dacă cercul invitaților ar fi fost extins...

— Alte preocupări în legătură cu îmbunătățirea activității laboratorului?

— Sarcinile care stau în prezent în fața acestui sector, a uzinei noastre, atît pe linia creșterii cantitative, cit și a diversificării tipurilor...

pe plan mondial. De aceea, un obiectiv de seamă, care va trebui să stea în atenția cercetătorilor, va fi selectarea judicioasă a temelor, soluționarea, în primul rînd, a cerințelor de natură să conducă la îmbunătășirile esențiale...

Pentru a putea răspunde solicitărilor de perspectivă tot mai apropiate, va fi necesară, desigur, îmbunătășirea dotării cu aparatură a laboratorului...

În ziua noastră există, în momentul de față, peste 100 de ingineri, în majoritatea chimiști, unii dintre ei cu o bogată experiență, deținători de titluri științifice...

— Timpul probabil pentru zilele de 23, 24 și 25 ianuarie. În țară: Vremea devine relativ umedă, cu cerul mai mult noros...

Sesiune de comunicări științifice

Sîmbătă s-au încheiat lucrările sesiunii de comunicări științifice a Institutului de cercetări metalurgice (ICEM).

Timb de trei zile, participanții la această sesiune au dezbătut, în cele șapte secții de specialitate, peste 100 de referate și comunicări...

În cadrul sesiunii s-au prezentat comunicări științifice pe lângă laborator...

De la Ministerul Învățămîntului

Pentru a da posibilitatea persoanelor care urmează cl. a XI-a în învățămîntul fără frecvență să se prezinte la examenul de bacalaureat din sesiunea mai-iunie 1967...

CUM VA FI VREMEA

Timpul probabil pentru zilele de 23, 24 și 25 ianuarie. În țară: Vremea devine relativ umedă, cu cerul mai mult noros...

(Urmare din pag. 1)

aparență nelăsămănată, n-ar trebui să solicite doar condeiul celor care scriu literatură umoristică...

— Mi s-a întîmpat să auz pe vinzătorul unui magazin de textile, enervată de insistența cu care o cumpărătoare îi cerea să-i arate fiecare model de țesătură din raft...

— Pot să-i vorbesc cum vreau. Datorită lui este sîmă servescă. Este plătit pentru asta!

Economia R. P. Mongole în 1966

ULAN-BATOR 21 (Agerpres). — La Ulan-Bator au fost publicate datele în legătură cu îndeplinirea în R. P. Mongolă a planului de stat pe anul 1966...

— În domeniul creșterii nivelului de trai și cultural al poporului. Anul trecut, numărul muncitorilor și funcționarilor a crescut pe anul 1966...

Cetățeanul, în dubla lui calitate...

Lucrurile nu pot fi tratate ca întotdeauna, fiecare cetățean de la noi este un om al muncii. Un om care, indiferent de profesia sa...

— În domeniul creșterii nivelului de trai și cultural al poporului. Anul trecut, numărul muncitorilor și funcționarilor a crescut pe anul 1966...

— În domeniul creșterii nivelului de trai și cultural al poporului. Anul trecut, numărul muncitorilor și funcționarilor a crescut pe anul 1966...

— În domeniul creșterii nivelului de trai și cultural al poporului. Anul trecut, numărul muncitorilor și funcționarilor a crescut pe anul 1966...

ESECURI ALE AGRESORILOR IN DELTA MEKONGULUI

Aca cum lasau sa se intelega, spre sfirsitul anului trecut, purtatorii de cuvint militari la Washington si Saigon, de la inceputul noului an armata americana din Vietnamul de sud a fost anuntata in prima sa interventie masiva in delta fluviului Mekong.

COMENTARIU

„Vitejia” agresorilor se manifesta si in aceste zile prin cruzimea cu care ei se razbuna pe femeile batini si copii pentru in-succesul militar inregistrat. După cum a recunoscut o conferinta de presa generalului Wheeler, presedintele comitetului mixt al sefiilor de state majore, in delta Mekongului trupele americane distrug totul pentru ca de-namozăză constituie o nouă fază a intensificării intervenției militare a S.U.A. împotriva poporului din Vietnamul de sud.

Un aspect al operației „Desk House 5”: pușcași marini americani izgonesc femei și copii. În unghiul din stânga, casele părăsite sunt incendiate și rase de pe suprafața pământului

CHILE PROIECT DE REFORMĂ CONSTITUȚIONALĂ

SANTIAGO DE CHILE 21 (Agerpres). — Președintele Republicii Chile, Eduardo Frei, a semnat și a trimis vineri după-amiază Camerei Deputaților un proiect de lege privind o reformă constituțională care să-i permită să dizolve Congresul și să organizeze noi alegeri generale.

BRIONI Convorbiri

I. B. Tito — Luigi Longo

BRIONI 21 (Agerpres). — Vineri seara, la Brioni au continuat convorbirile dintre I. B. Tito, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, și Luigi Longo, secretar general al Partidului Comunist Italian, care a sosit într-o vizită în R. S. F. Iugoslavia.

Dezbaterea planului de perspectivă al R. D. G.

BERLIN 21. — Corespondentul Agerpres, St. Deju, transmite: Consiliul de Stat al Republicii Democratice Germane a dezbătut recent proiectul de lege cu privire la planul de perspectivă al economiei naționale până în 1970 și documentul „Linii directoare ale dezvoltării economice a regiunilor”.

trilor și ziaristilor care au asistat la momentul semnării proiectului că reforma preconizată nu este de circumstanță, ci are un caracter definitiv, deoarece ea este o necesitate a vieții politice din Chile.

R. P. UNGARĂ Pregătiri în vederea alegerilor

BUDAPESTA 21 (Agerpres). — La Budapesta a avut loc o ședință largită a Consiliului Național al Frontului Popular Patriotic, consacrată pregătirii în vederea alegerilor în Adunarea de Stat a R.P. Ungare de la 19 martie.

La ședință a luat cuvântul Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., care a relevat rolul conducător al partidului în cadrul Frontului Popular. El a subliniat că politica partidului și a Frontului Popular sunt identice în ceea ce privește scopurile și năzuințele principale. Totuși, a spus el, Frontul Popular cuprinde cele mai diferite părți ale populației, inclusiv pe credincioși și pe alți cetățeni, care, deși aprobă programul construcției depline a socialismului, în anumite probleme, datorită situației lor sociale și intereselor de moment, gândesc altfel și au alte concepții decît comunistii.

Întreprinderi și de către organele de conducere economică trebuie astfel făcute, încît să se îmbine cu perspectiva dezvoltării societății socialiste. El a subliniat că realizarea sarcinilor planului de perspectivă reclamă creșterea continuă a cunoștințelor științifice ale cadrelor conducătoare. Această trebuie obținută înainte de toate printr-un studiu sistematic al celei mai bune experiențe și atragerea tot mai largă a oamenilor muncii la planificarea și conducerea întreprinderilor.

În cuvîntul său, președintele Consiliului de Stat, Walter Ulbricht, a dat indicații cu privire la continuarea muncii de dezbateră a planului de perspectivă în întreprinderi, instituții etc.

Consiliul de Stat al R. D. Germane a aprobat proiectul legii planului de perspectivă.

ATENA Dejuri în cinstea tovarășului Gheorghe Rădulescu

ATENA 21 (Agerpres). — Ministrul afacerilor externe al Greciei, Gouras Economu, a oferit simbăta un dejun în cinstea vicepreședintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Gheorghe Rădulescu, care a făcut o escală la Atena în drum spre Teheran. La dejun au participat Epaminondas Tsellos, ministrul comerțului al Greciei, Manouthcher Azima, ambasadorul Iranului la Atena, și numeroase personalități din viața politică a Greciei.

În după-amiază aceleiași zile, Gheorghe Rădulescu și persoanele care-l însoțeau au plecat spre Teheran.

Cancelarul Kiesinger despre politica externă a R. F. G.

BONN 21 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la o conferință de presă, care a avut loc la Clubul presei străine de la Bonn, cancelarul R.F.G., Kurt Georg Kiesinger, a abordat o serie de probleme privind politica externă vest-germană.

Cancelarul vest-german a subliniat că guvernul său sprijină activ, din considerente economice serioase, încercarea Angliei de a se alătura Comunității Economice Europene. El a menționat că atitudinea Franței față de candidatură Angliei la C.E.E. „este problema cea mai serioasă care se pune noulor relații franco-vest-germane”.

Amintind de reuniunea la nivel înalt a celor șase”, care urmează să aibă loc la Roma în luna martie, Kiesinger a declarat că nu se așteaptă „la vreo hotărîre spectaculoasă a acesteia”. El a reafirmat poziția cunoscută a guvernului vest-german de sprijinire a Pactului nord-atlantic.

CORESPONDENȚĂ DIN PARIS

AVANSCENĂ ELECTORALĂ

Deși oficial campania electorală nu s-a deschis încă, acțiunile politice pariziene înregistrează de pe acum impulsuri venite din partea forțelor ce se pregătesc pentru marea confruntare pe care o vor prilejui alegerile legislative din martie. Încep să se producă modificări în dispozitive, reorganizări, deplasări în rîndul grupurilor politice, telefonări, declarații. Vineri, spre exemplu, au fost înjuntați trei alocuțiuni. Președintele de Gaulle a vorbit la Institutul de înalte studii pentru apărarea națională, primul ministru G. Pompidou la televiziune, iar ministrul de externe, Couve de Murville, la Lyon. Cu aceste prilejuri s-au evocat unele dintre principiile de politică externă înfăptuite de către

tează Franța. În discursul său pronunțat în fața ofițerilor-levii ai dileritelor școli superioare de război, generalul de Gaulle a făcut referință la politica europeană pe care înțelege să o promoveze țara sa, spre a se ajunge la ceea ce el a numit o „Europă consistentă”, adică cu participarea tuturor statelor de pe continent.

Dincolo de micul ecran, premierul Georges Pompidou răspundea întrebărilor adresate de un redactor al cotidianului „Le Monde”. „Cheia politicii externe a guvernului francez, a declarat el, este apărarea independenței țării. Ținînd seama de aceste considerente, a precizat Pompidou, Franța a manifestat o osărecare „îndepărtare față de S.U.A.”.

La rîndul său, ministrul de externe, Couve de Murville, aflat la Lyon, a arătat că „sintem marilor unei emancipări progresive a țărilor vest-europene față de S.U.A. Ținînd seama de această situație, a adăugă el, se poate afirma că sînt înfrunții condițiile pentru o orientare politică a statelor europene în mod diferit de cea existentă în ultimii 20 de ani, în vederea asigurării unei destinări și poate chiar pentru a se începe discutarea marilor probleme europene rămase în suspensie”.

Comentariul cu aceste declarații se remarcă o precizare a pozițiilor diverselor grupuri politice. Partidul Socialist Unificat a det publicității programul său. P.S.U. preconizează o serie de reforme pe plan economic, printre care: înlăturarea încheierilor fiscale, rezolvarea problemei locuințelor, o politică justă în folosirea veniturii naționale. În domeniul politicii externe, P.S.U. se pronunță pentru consolidarea păcii, construirea unei Europe democratice, independente.

Un alt eveniment petrecut vineri care reține atenția opiniei publice franceze îl constituie acordul intervenției în cadrul Partidului Socialist Unificat și Federația stîngii democratice și socialiste pentru susținerea reciprocă a candidaturilor. Acordul electoral urmează celui din 21 decembrie între P.C. Francez și Federația și celui din 7 ianuarie dintre comunistii și P.S.U. Agenția France Press remarcă realizarea unor schimbări opoziții de stînga ce a alternației importante pentru apropriele elegări cu șanse mari în multe circumstanții.

AI. GHEORGHIU

Un incendiu a distrus aproape în întregime clădirea Convenției din Chicago, precum și cea mai mare parte a exponatelor prezentate aici în cadrul unei expoziții de bunuri casnice. Pagubele sînt evaluate la circa 100 milioane dolari. În fotografie: la locul incendiului

BELGRAD. După cum transmite agenția Tanjug, la invitația lui Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., la sfîrșitul lunii ianuarie Iosip Broz Tito, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, va face o scurtă vizită neoficială în Uniunea Sovietică.

WASHINGTON. Banca de export-import din Statele Unite a anunțat vineri hotărîrea sa de a acorda credite pentru finanțarea vânzărilor de mărfuri americane în cinci țări socialiste: Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, România și Ungaria.

PARIS. Vineri seara a fost sărbătorită, într-un cadru solemn, la sediul U.N.E.S.C.O. din Paris, cea de-a 20-a aniversare a Asociației Internaționale a Jurisților Democratii. Din România a participat Ștefan Gheorghiu, secretar general al Asociației Jurisților din Republica

Socialistă România, adjunct al procurorului general al Republicii. În cuvîntul lor, numeroși vorbitori au evocat activitatea, precum și acțiunile întreprinse de Asociația Internațională a Jurisților Democratii pentru apărarea păcii și libertăților democratice, pentru respectarea normelor de drept în relațiile internaționale.

ROMA. În cadrul enacului de artă și cultură „Făcila” din Roma, prof. Mariano Baffi, de la Universitatea din Roma, a vorbit despre „Aniversarea a 100 de ani de la nașterea poetului George Coșbuc”.

NEW YORK. Senatorul William Fulbright, președintele Comisiei senatoriale pentru probleme externe, propune într-o carte, care va apărea luni în librăriele americane, un plan în opt puncte de încetare a războiului din Vietnam și de neutralizare a Astei de sud-est.

Cartea, intitulată „Arogația puterii”, conține de fapt mai multe conferințe pe probleme internaționale ținute de senator la Universitatea John Hopkins, în care exprimă poziția sa față de politica președintelui Johnson în Vietnam.

TUNIS. Vineri, muncitorii și funcționarii din Tunisia au sărbătorit împlinirea a 21 de ani de la crearea Uniunii generale a oamenilor muncii din Tunisia. În întreaga țară au avut loc mitinguri și adunări în amintirea luptărilor pentru independența Tunisiei.

MOSCOVA. Stația automată „Luna-12”, cel de-al treilea satelit artificial al Lunii lansat de Uniunea Sovietică, și-a încheiat simbăta cu succes programul de cercetări. „Luna-12” a parcurs în spațiul periplunar o distanță de 9 800 000 kilometri. În acest timp, ea a transmis numeroase fotografii ale suprafeței Lunii.

(Urmare din pag. 1)

O idee ce cîștigă teren — CREAREA DE ZONE DENUCLEARIZATE

tului ministrului de externe suedez), care se referă la Europa centrală și de nord. Ca finlandez, subliniez însemnătatea planului Kekkonen privitor la stabilirea unei zone denuclearizate a țărilor nordice. În sfîrșit, așa vrea să citez și „planul Wilson”, prezentat în 1963 de liderul laburist englez și care vizează aceeași regiune a Europei centrale ca și primul plan citat; după ce Wilson a devenit prim-ministru, el nu s-a mai referit la acest plan.

Evident, toate acestea sînt doar proiecte. Pînă acum ele n-au fost oficializate în regiuni locuite de ființe omenestii. Există totuși două acorduri internaționale care merită să fie citate în legătură cu „zonele denuclearizate”: Tratatul Antarectic din 1959, care prevede o denuclearizare completă, cit și demilitarizarea Antarceticii și Tratatul pentru spațiul cosmic, care interzice instalarea și folosirea armelor nucleare în vehicule spațiale. (Există sub forma unei rezoluții a Adunării

Generale a O.N.U. din 1963, completată și precizată în decembrie 1966). Astfel, Antarcetia și spațiul cosmic sînt de fapt singurele „zone denuclearizate” consfințite ca atare pe plan internațional.

De ce progresele sînt atât de minime? Trebuie spus că țările socialiste au sprijinit și continuă să sprijine propunerile referitoare la stabilirea de zone denuclearizate. Ele pornesc de la ideea că prin crearea acestora se promovează destinderea, se reduce riscul de război. De aceea, după părerea lor, asemenea zone ar trebui înființate în zonele unde probabilitatea conflictului este mai mare. Astfel de acorduri înseamnă deosebită creșterea unei zone denuclearizate în centrul Europei, deoarece această ar putea contribui substanțial la destinderea și asigurarea securității în Europa, ceea ce ar favoriza și reglementarea problemei germane. (Pornind de la premisa că stabilirea de zone denuclearizate

te întărită de angajamentul statelor nucleare de a nu folosi niciodată arma atomică împotriva țărilor nenucleare, ar constitui o măsură tranzitorie, utilă în direcția dezarmării nucleare, România s-a pronunțat în favoarea creării unor asemenea zone în Europa, în Africa, în America Latină și în alte regiuni din lume — n.m.).

Statele occidentale s-au situat pe o altă poziție. Reprezentanții lor au recunoscut că în principiu și denuclearizate ar putea fi utile în ceea ce privește împiedicarea răspîndirii armamentului nuclear. Dar ei au pretins că o zonă denuclearizată ar putea în unele cazuri să fie nerealistă sau dăunătoare păcii și securității internaționale, în măsura în care, susțin ei, crearea unei zone ar putea influența raportul de forțe pe plan militar în regiunea respectivă. Învoind motivul că s-ar produce asemenea modificări, unele țări occidentale au ri-

dicat obiectivul la propunerile privind stabilirea unei zone denuclearizate în centrul Europei și au pretins că miile de focace nucleare depozitate în Germania occidentală ar fi un factor indispensabil al sistemului militar reprezentat de N.A.T.O. Evident, partea occidentală prezintă exagerat riscurile care, după părerea sa, ar decurge în special din stabilirea unei zone denuclearizate în Europa centrală. Vorbind în termeni militari, chiar și ipotetic, risoul unui atac prin surprindere contra țărilor Europei occidentale nu este de conceput.

În ce privește țările mici, neangajate sau neutre, multe dintre ele au declarat că vor să promoveze ideea zonelor denuclearizate. Principalul motiv al acestei poziții a fost năzuința lor de a rămîne în afara conflictelor dintre marile puteri sau, în cel mai rău caz, de a atenua în ce le privește efectele teribile ale unui război termonuclear. Cu titlu de exemplu, așa vrea să mă opresc asupra propunerii din 1963 a președintelui finlandez Urho Kekkonen.

Ideea lui Kekkonen este mai mult o inițiativă decît un plan. De fapt, este o variantă a așa-numitului „plan Unden”. Conform planului Unden, statele nenucleare învecinate ar urma să stabilească un club nuclear geografic, adică o foarte largă zonă denuclearizată în Europa, această ar însemna întreaga Europă nordică și centrală. Puterile nucleare ar urma să garanteze statutul nuclear al acestei zone și să se angajeze să nu folosească armele nucleare contra regiunii respective în caz de război. Din pă-

cate, acest plan nu a fost desăvîrșit. În această situație, președintele Kekkonen a sugerat ca planul Unden să fie pus în aplicare în ce privește Scandinavia, cu alte cuvinte Scandinavia să devină o zonă denuclearizată. „Eu sînt convins — a precizat Kekkonen — că anunțarea faptului că Scandinavia este o zonă denuclearizată ar stabiliza într-un mod remarcabil statutul internațional al fiecăreia din țările sale”.

Care sînt perspectivele politice privitoare la zonele denuclearizate? Cred că în Scandinavia senza s-ar putea să fie ceva mai bună, deși nu imediată. În Africa, perspectivele sînt bune: denuclearizarea Africii este în principiu acceptată de principalele puteri și de marea majoritate a statelor membre ale O.N.U. Cele mai multe șanse are proiectul denuclearizării Americii Latine. Negocierile practice asupra unui acord referitor la stabilirea unei zone denuclearizate în această regiune au fost purtate la Mexico City cu începere din 1964 și sînt de așteptat rezultate bune, poate într-un viitor apropiat.

Ideea denuclearizării anumitor regiuni geografice rămîne actuală. Activitatea politică și diplomatică în jurul acestei chestiuni în cursul ultimilor 9-10 ani nu a fost zadarnică. Ideea a cîștigat teren. Preîntîmpinarea războiului nuclear este o cerință fundamentală a conștiinței omenești. Este nevoie de toate mijloacele pentru a împiedica un asemenea cataclism. Cel mai bun lucru pe care îl putem face este să folosim orice prilej pentru a promova pacea și securitatea internațională.

Sub semnul nemulțumirii țărilor în curs de dezvoltare

Conferința G. A. T. T. de la Punta del Este

MONTEVIDEO 21 (Agerpres). Vineri după-amiază s-au încheiat la Punta del Este, în Uruguay, lucrările celei de-a 8-a conferințe a Comitetului pentru comerț și dezvoltare al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), prima care s-a ținut pe continentul latino-american. Dezbaterile, desfășurate cu ușile închise, au constituit de fapt o luptă aprinsă între țările industrializate și cele în curs de dezvoltare, care au acuzat pe primele că „vorbesc mult dar fac puțin” pentru a le acorda acestora un loc mai favorabil în comerțul internațional. Sub presiunea țărilor în curs de dezvoltare, țările industrializate au fost nevoite să acorde anumite concesii. Cele 35 de recomandări, aprobate în ședința plenară a comitetului, recunosc necesitatea unei cooperări internaționale, în care să se reducă tarifele vamale puse asupra mărfurilor țărilor în curs de dezvoltare, iar în unele cazuri tarifele să se desființeze.